

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 28985-10-11 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית של ירושל נ' רפאל סלאח

בפני כב' השופט יוסף שפירא

מבקשים הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית של ירושלים
ע"י ב"כ עוה"ד רנאטו יאראק ו/או רמי אליהו

נגד

משיבים מאהר רפאל סלאח
ע"י ב"כ עוה"ד דניאל רובינס

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' סה"נ השופט ש' פיינברג) מיום 15.9.2011 בת.א. 17377/08 (להלן: "ההחלטה"), לפיה הותרה חקירתו הנגדית של העד, אירינאוס סקופליתיס, על תצהירו באמצעות כינוס וידאו, או במינוח שהשתמש בו בית המשפט העליון: "היוועדות חוזתית", ככל שלא יאות העד להתייצב לדיון שנקבע ליום 30.1.2012. כן מבוקש לדון בבקשה כבערעור עצמו, ולהורות כי חקירתו הנגדית של העד תתבצע בדרך המלך, באולם בית המשפט, כמקובל לגבי כל עד הנותן עדות בתצהיר.

טיעוני המבקשת

1. החלטת בית המשפט קמא נשענת כל כולה על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת בזק-רפפורט), אשר התירה העדתו של העד אירינאוס סקופליתיס באמצעות כינוס וידאו, בתיק אחר.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 11-10-28985 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית של ירושל נ' רפאל סלאח

לדעת המבקשת קביעה זו נעדרת כל בסיס ראייתי, שכן בית המשפט קמא לא קיים כל בירור, לא שמע כל ראיות ולא היו בפניו כל נתונים, שעל בסיסם יכולה היה להגיע למסקנה זו.

2. עניינה של התובענה נשוא הבקשה הוא תשלום דמי שכירות ופינוי מושכר, המצוי בבעלות המבקשת, בשל סיומו של הסכם השכירות שבינה לבין המשיב-הנתבע, ואף בשל הפרתו בתקופת תוקפו.

מנגד, טענת ההגנה המרכזית המועלית על-ידי המשיב הינה כי בינו לבין המבקשת נחתם הסכם נוסף – שהינו הסכם דיירות מוגנת, וזאת בהנחיית ומי ששימש באותה עת כפטריארך היווני-אורתודוקסי, הוא אותו אירינאוס סקופליתיס, שלימים הודח מכהונתו והורד למדרגת נזיר פשוט.

המשיב הגיש ביום 13.12.2010, תצהיר עדות ראשית אף מטעם אותו אירינאוס סקופליתיס.

לטענת המבקשת, לעדותו של אירינאוס סקופליתיס בעניין זה משנה חשיבות, שכן סמוך לאחר הגשת התביעה נפטר ארכימנדריט ליאקוס, ראש מחלקת הנכסים בפטריארכיה עוד בטרם נגבתה עדותו.

רק ביום 15.9.2011, בחלוף כעשרה חודשים ממועד הגשת תצהיר העד, ובמהלך דיון קדם משפט שהתקיים בתובענה שבכותרת, העלה ב"כ המשיב, לראשונה, בקשה בעל-פה, **שלא נתמכה בתצהיר**, כי חקירתו הנגדית של אירינאוס סקופליתיס תעשה על דרך של כינוס וידאו.

3. הליך של העדת עד באמצעות ועידת וידאו, הינו יוצא דופן **המחייב את בחינת הנסיבות הקונקרטיות** (בש"א (חי') 8967/05 דאוד נ' דאוד (פורסם בנבו, 21.9.2005). עדותו של העד בת.א. 8480/09 הנ"ל, לשיטת התובע עצמו, אשר זימנו לעדות – לא הייתה מהותית, ובסופו של יום הוא ויתר עליה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 11-10-28985 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית של ירושל נ' רפאל סלאח

בא-כוחו של התובע (המשיב דכאן), הסומך על עדותו של אירינאוס, הוא גם פרקליטו של העד, באופן שיש לו (או לשולחו) אינטרס ברור להציג מצג שלא עולה בידו לשכנע את העד לבוא לבית המשפט – אינטרס שלא היה לו בת.א. 8480/09 הנ"ל.

4. ב"כ המבקשת מפנה לפסיקה בסוגיה לרבות רע"א 624/86 זילברמן נ' ספיר (פורסם בנבו, 30.10.1986); ברע"א 4649/92 פקיד שומה למפעלים גדולים נ' זורח ועדנה גהל, פ"ד מז(1) 564; בש"א (י-ם) 2668/03 ETRADE Group Ins נ' קרדן טכנולוגיות בע"מ, פורסם בנבו (8.11.2004); ע"א 7516/02 ד"א פישר נ' רו"ח צבי יוכמן (פורסם בנבו, 11.4.2005), וכן לרע"א 35950-04-11 משרד הביטחון נ' עיזבון המנוחה אמירה פרג' (פורסם בנבו)).

בהסתמך על הפסיקה, טוען ב"כ המבקשת כי בענייננו מדובר בעד אשר מצוי בירושלים, במרחק לא כל כך גדול מבנין בית המשפט, אשר אין כל דבר המונע מבעדו לבוא מבנין הפטריארכיה ברובע הנוצרי של העיר העתיקה אל מגרש הרוסים, מקום משכנו של בית משפט השלום, ומשעה שנתן מרצונו תצהיר עדות ראשית, לא אמור להיות דבר שיש בו כדי להצדיק אי-התייצבותו בבית המשפט להיחקר בחקירה נגדית תקינה ורגילה, ככל מצהיר.

5. אשר לגילו של העד טוען ב"כ המבקשת ומפנה לת"א (ת"א) 1419/08 Mallorca One Stop Homes S.L נ' א. לוי השקעות ובניין בע"מ (פורסם בנבו) – בו היה מדובר בעד מבוגר עוד יותר – שמקום מושבו בגרמניה ולא בעיר ירושלים, מקום מושבו של בית המשפט עצמו, שם נקבע:

"העד מר פריץ האבל הוא בן 77 לדברי המבקשת, ולא ראיתי כל תימוכין לקושי ולמצבו הרפואי הנטענים המונעים ממנו להגיע ממקום מושבו בגרמניה לארץ להעיד, כאשר יצוין שאלה מוכחשים בתוקף על ידי הצד שכנגד".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 11-10-28985 הפטריארכיה היוונית אורתודוכסית של ירושל נ' רפאל סלאח

כך גם בב"ש 4553/08 מ"י נ' אהוד אולמרט (פורסם בנבו). באותו עניין בו העדתו של
העד משה משה טלנסקי שהיה באותו מועד בן 75 שנה, קבע בית משפט זה כי
"בענייננו מדובר בעד שאיננו בגיל מופלג".

נמצא, לדברי המבקשת, כי אין טעם ראוי, שעל-פי הפסיקה היה בו כדי לבסס
החלטה להתיר לעד להיחקר בחקירה נגדית בוידאו קונפרנס.
יש לאפשר לבעל דין לחקור חקירה בלתי-אמצעית עד כה מרכזי במשפט, ולאפשר
דיון הוגן ולהזדמנות נאותה להוכיח את טענותיה ולהפריך את העדויות של ההגנה.

6. כן טוענת המבקשת כי קביעתו של בית משפט קמא עומדת בניגוד לפסיקת בתי
המשפט כי חקירה על דרך של כינוס וידאו צריך שתעשה במשורה ובמקרים חריגים
וזאת לנוכח החשיבות המהותית של התרשמות בלתי ישירה של בית המשפט מן העד.
לעניין "אותות האמת" לפי ס' 53 לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א-1971, מפנה
המבקשת לע"פ (תל-אביב-יפו) 71737/02 נמרודי נ' מדינת ישראל תק-מח 2004(3),
5188, עמ' 5199, שם נקבע:

"ההליך השיפוטי, במיוחד קביעת ממצאי עובדה, נשען
ברובו הגדול על התרשמות בית המשפט מהעד, הדרך שבה
הוא מעיד, שפת גופו וכיוצא באלה..." מה לא נכתב על אותו
הליך של בחינת העדות והסיבות למתן אמון בה או דחייתה:
"... המניע הפסיכולוגי למתן או אי מתן אמון בדברי העד,
מקורו כרגיל בדבר שאינו לא 'שקול' ולא 'מדוד' ולא 'מנוי'
אלא כמעט 'סמוי מן העין', כמו עקימת שפתיים, שטף
דיבור, היסוס פורתא, אזיל סומקא ואתי חיוורא (או להיפך)
— כל אלה בגדר דק-מן-הדק..." (ע"פ 377/62 לוי נ'
היועמ"ש, פ"ד יז (2) 1065, עמ' 1074).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 11-10-28985 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית של ירושל נ' רפאל סלאח

לסיום טיעוניו מציין ב"כ המבקשת כדלקמן:

"לא נעלם מאיתנו כי על דרך הכלל, ההכרעה בשאלה אם להיעתר לבקשה לגביית על דרך של כינוס וידאו או לסרב לה נתונה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית; אולם שונה הדבר כאשר ההחלטה נשוא בקשת רשות הערעור מדמה להתבסס על טעם לא-נכון, שלא הוכח כלל, אפילו לכאורה, ומתעלמת לחלוטין מכל השיקולים שהפסיקה התוותה להחלטה כזו, ובכך נפגעה קשה זכותה הבסיסית של התובעת להליך משפטי הוגן, שבו תעמוד לרשותה הזדמנות נאותה להפריך עדות מרכזית של הנתבע, בחקירה נגדית של העד המרכזי מטעמו (נא לראות רע"א 3810/06 הנ"ל; רע"א 4649/92 הנ"ל; ע"א 84/51 בירד-קלינגהופר נ' בלום, פ"ד ו' 198 (1952); וכן רע"א 7256/09 מסס נ' משרד הבריאות, פורסם בנבו)" (פסקה 40 לבקשה).

טיעוני המשיב

7. המשיב תומך בהחלטת בית המשפט קמא, ולאחר קיום הדיון בבקשה, ולאור הצעות בית משפט זה במטרה להביא לעדותו של העד בבית המשפט, נמסרה תגובת העד באמצעות ב"כ המשיב. המשיב וב"כ הסבירו לעד את מהלכי המשפט, את ההשלכות האפשריות של הימנעותו של העד מלהגיע לבית המשפט ולהעיד להגנתו של המשיב, וכן את העובדה כי מסירת עדות איננה אך זכות, אלא גם חובה.

וזו תמצית תשובת העד: לפי חוקי הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית, עקב מעמדו הרם של הפטריארך כמייצגו של האל, בית המשפט בא אל הפטריארך, ולא להיפך. כל מדינות העולם בהן יושב פטריארך יווני אורתודוקסי (טורקיה, מצרים, סוריה,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 28985-10-11 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית של ירושל נ' רפאל סלאח

1 וישראל) מכבדות ומקפידות על מסורת זאת. מעולם לא הייתה חריגה כלשהי ממנה
2 באיזו מן המדינות הנ"ל. העד סבור כי בקשת המבקשת נועדה אך כדי להשפיל אותו,
3 ולהוכיח קבל עולם כי, בניגוד לעמדתו – הוא איננו הפטריארך, וזאת בהמשך
4 למכלול יחסה כלפיו, כמפורט בתשובתו שצורפה לתשובה. העד הביע הסכמה בלתי
5 מסויגת להיחקר במעונו, בכל דרך שבית המשפט הנכבד ימצא לנכון.
6
7 עוד בדיון בבית משפט קמא ביום 15.9.2011 הצהירה המבקשת כי העד יכול לצאת .8
8 מביתו ולהעיד וכי העד "יכול ללכת לבית קפה לאחר החקירה הנגדית או לפנייה. לא
9 מצמידים לו אקדח. ברגע שיוצא, הוא חופשי לעשות מה שהוא רוצה".
10 המבקשת נעתרה חיש מהר להצעתו הראשונה של בית המשפט הנכבד, אבל להצעתו
11 השנייה של בית המשפט הנכבד היא לא השיבה, ולמעשה בכך גם דחתה אותה.
12
13 אשר להצעות שעלו בדיון לפניי, טוען ב"כ המשיב כי ההבדל בין שתי ההצעות ברור:
14 ההצעה השנייה, המסדירה את צאתו של העד בשעת בוקר מוקדמת, עלולה הייתה
15 לאפשר לעד לעשות מעט יותר מאשר "ללכת לבית קפה". היא הייתה מאפשרת לו,
16 גם ללכת ולהתפלל בפרהסיה. לדבר זה המבקשת מתנגדת בכל תוקף. לשון אחרת:
17 המבקשת מוכנה ברוב חסדה לאפשר לעד לצאת, בתנאי שלא ייצא מוקדם מדי,
18 ובתנאי שלא יחזור מאוחר מדי, ובתנאי שיתנהג כרצונה בזמן שהוא בחוץ, והעד
19 רואה בכך השפלה.
20
21 בין אם צודק העד והוא עודנו הפטריארך, ובין אם הוא טועה (עניין שהדיון בו עדיין
22 תלוי ועומד), אין ספק בכנותו, שהרי משום כך הוא יושב בתנאים הקשים בהם הוא
23 יושב, מזה כ- 5 שנים. זוהי אמונה דתית כנה ועמוקה, ונכון כי בית המשפט יכבד
24 אותה.
25
26 אין אמצעי אכיפה יעילים כלפי עד בגילו ובמצבו של העד דנן – כגון צו הבאה. העד
27 יושב בדד בחדרו מזה שנים ארוכות וקבלת בקשת המבקשת תפגע במטרתו העיקרית
28 של ההליך המשפטי, שהיא גילוי האמת, ומאידך – לא תשרת שום מטרה ראויה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 11-10-28985 הפטריארכיה היוונית אורתודוכסית של ירושל נ' רפאל סלאח

1 ייחודיותו של המקרה שלפנינו היא המבטיחה כי מקרה זה לא ייצור סדק כלשהו
2 בכלל הרגיל, לפיו עדים באים לבית המשפט, ולא ההיפך מכך.
3
4

דין

5
6
7 9. השאלה האם ניתן לשמוע עדותו של העד גם בדרך אחרת מן המקובל, נדונה בעבר
8 במספר פסקי דין, עוד בראשית שנות החמישים של המאה הקודמת, ע"א 84/51 קלינגהופר
9 נ' בלוס, פ"ד(1) 198, בע' 202 (להלן: "פרשנות קלינגהופר").
10

11 במקרה זה התבקשה חקירת העד בחוץ לארץ וכב' השופט (כתוארו אז) אגרנט, מנה את
12 העקרונות המנחים אותנו עד היום. בהתאם לעקרונות אלה יש לבדוק את הקריטריונים
13 הבאים:
14

15 א. האם הבקשה הוגשה בתום לב.

16 ב. האם העדות רלבנטית לבירור המחלוקת.

17 ג. האם קיימת סיבה טובה המונעת מהעד להתייצב לעדות בישראל.
18

19 פעמים רבות העקרונות המנחים הנ"ל נוגעים ומשיקים זה בזה, ובוחנים אותם תוך
20 ניסיון מתמיד להפריד ולייחד ביניהם בהתאם למקרה (כן ראו: י. קדמי **על הראיות**
21 חלק שני, הוצאת דיונון, שנת 2009, ע' 890, 906. ד"ר שלמה לוין **תורת הפרוצדורה**
22 **האזרחית – מבוא ועקרונות יסוד**, מהדורה שנייה, הוצאת פרלשטיין גינוסר, שנת
23 2008, שם בעמוד 143. ד"ר י. זוסמן **סדר הדין האזרחי**, מהדורה שביעית, שנת 1995,
24 שם 469).
25
26
27
28

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 28985-10-11 הפטריארכיה היוונית אורתודוכסית של ירושל נ' רפאל סלאח

תום לב וידיים נקיות

10. התנאי הראשון להעדרות בית המשפט לבקשה, יהא כי הבקשה הוגשה בתום לב ובידיים נקיות.

"מעבר לסימני השאלה העולים סביב שאלת יעילות החקירה בדרך של היוועדות חזותית בנסיבות העניין, דעתי היא כי אין להיעתר לבקשת המבקש כיוון שהיא נגועה בחוסר תום לב ואינה מגלה "סיבה טובה" (רע"א 3810/06 י' דורי את צ'קובסקי בניה והשקעות בע"מ נ' שמאי גולדשטיין (אתר נבו, 24.9.07) (שם, פסקה 6) (להלן: "פרשת דורי").

מסקנתי לעניין תנאי זה תפורט להלן.

האם העדות רלבנטית לבירור המחלוקת

11. יש להבדיל בין עדות שהינה מהותית בתיק המתנהל בין הצדדים בבית המשפט, לבין עדות שהינה טכנית. זאת בעיקר בכל הקשר לבחינת מהימנותו של העד. לטענת המבקשת עדותו של העד הינה חיונית וחשובה, ולפיכך אין מקום להתיר העדתו בדרך המבוקשת. תנאי זה חל אפוא על המשיב דכאן (ראו: רע"א 7265/09 מסס נ' משרד הבריאות, (אתר נבו) (2009)).

אומנם יש להחמיר בבדיקת הבקשה, כאשר המדובר בתובע אשר הוא שבחר להביא את התביעה לבית המשפט בישראל, ברם במקרה דנן, טוענת המבקשת כי העד שעדותו מתבקשת, איננו התובע וכי מדובר בעד הנמצא כאן בירושלים. (כאמור, בניגוד לטענת המשיבה).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 11-10-28985 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית של ירושל נ' רפאל סלאח

פשיטא, כי מקום שמדובר בבעל דין שעדותו חשובה, תגבר הנטייה לדרוש את התייצבותו, למעט בנסיבות חריגות. עם זאת לגבי עדים אחרים ראוי לשקול הבקשה ברוחב לב גדול יותר. אכן לשאלה אם מדובר בעד טכני שלגביו התרשמות ממהימנות איננה בעלת חשיבות רבה, יהיה מקום להיעתר ביתר קלות לעדות בוודאו מאשר ביחס לעד המפרט עובדות המחייבות הכרעה במהימנות (ראו: בש"א 3049/07 (מחוזי חיפה) דר נ' בנק דיסקונט לישראל, (אתר נבו, 10.4.2007) (להלן: "פרשת דר").

במרבית המקרים בהם עסקו פסקי הדין שנזכרו לעיל, היה מדובר בבעל דין או בעד הנמצא מחוץ לישראל ודנו בשאלה האם קיימת סיבה טובה המונעת מהעד להתייצב בישראל. החשש לעיכוב יציאה מן הארץ על ידי המשטרה מפאת חקירה פלילית, אין בו תוס לב וגם לא סיבה טובה כדי למנוע את בואו של המבקש לארץ. נכון אומנם כי אין לפתוח פתח רחב ובלתי מוגבל לחקירת עדים מחוץ לתחום השיפוט, כאשר עדיין קיים יתרון בהתרשמות בלתי אמצעית של השופט מן העד היושב על דוכן העדים (ע"א 7516/02 ד"ר פישר נ' רו"ח יוכמן, פ"ד ס(1) 80, 81). אולם, כאמור כאן מדובר בעד הנמצא לא הרחק מבית המשפט בו הוא אמור להעיד.

בהליך פלילי ככלל, השיקולים שונים, אם כי לא בהכרח מחמירים יותר מאשר בהליך אזרחי. כב' השופט א' גרוניס עומד על אפשרות נוספת בסוגיה ד"ר הנ"ל:

"בנסיבות מסוימות יידרש בית המשפט אף לשקול אם מתעורר חשש כי התרת עדות בהיוועדות חזותית תוביל לפגיעה באינטרס ציבורי או בתקנת הציבור. ייתכן למשל כי בעל דין שנפתחו נגדו הליכים פליליים בישראל יבקש להעיד בהיוועדות חזותית על מנת שלא להגיע לארץ ולעמוד לדין" (שם, פסקה 20).

כב' השופטת מ' נאור, מציינת אף היא בפרשת דר, כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 28985-10-11 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית של ירושל נ' רפאל סלאח

"רצונו של המבקש להימנע מהגעה לישראל כדי להינצל
מזרועות החוק אינה יכולה להוות סיבה טובה המצדיקה
היענות לבקשתו" (שם, פסקה 6).

כך גם חשש מצו עיכוב יציאה מהארץ בשל הליכים למניעת עיגון, אינו מונע
התייצבות לעדות (ראו: רמ"ש (ב"ש) 17660-03-11 ד.ב. נ' י.א.כ., (אתר נבו,
21.3.2011) (כב' השופטת צ. צפת).
עם זאת בשונה, מבחינת השאלה מהו מצבו האישי או מצב בריאותו של העד, וכאשר
גם המצב הביטחוני בישראל, הוכרו שניהם בפסיקה, כמצבים אשר בנסיבות
מסוימות ייתכן ויהיו "סיבה טובה" לאי התייצבות בישראל לצורך החקירה [ראו:
רע"א 4649/92 פקיד שומה נ' גהל פ"ד מז(1) 564 ; ר"ע 3005/02 smithkline נ'
אוניפארם בע"מ פ"ד נו (6) 865].

מן הכלל אל הפרט

12. העד שמבוקש להעידו באמצעות היוועדות חזותית, נמצא בארץ, ולמעשה כ- 250 מ'
בלבד בקו אווירי מבית המשפט, דבר המלמד שאין מדובר בחוסר רצון להגיע ממקום רחוק
ולתנתק לפרק זמן מעיסוקו של העד או משפחתו, או לאור מצבו הרפואי המקשה עליו
נסיעות בין מדינות. אין כאן גם חשש למעצר או עיכוב יציאה מן הארץ.
המדובר במצב הפוך, משונה משהו, בו העד אינו חושש לצאת ממקום הימצאו אלא חושש
שלא לא יאפשרו לו לשוב לביתו.

אין מחלוקת בין הצדדים שאין זו הפעם הראשונה שהעד מבקש להעיד באמצעות היוועדות
חזותית, ואין אף מחלוקת כי קיים סכסוך תלוי ועומד עצם על מעמדו והאם מינוי פטריארך
אחר תחתיו תקף אם לאו.
החשש שמא לא יותר לו להיכנס חזרה לחדרו בתחום הפטריארכיה היוונית הינו מוחשי,
והקשיים שנערמו בדרך להסדר בבקשה זו אך מחזקים את חששו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 11-10-28985 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית של ירושל נ' רפאל סלאח

הטענה כי בית משפט קמא הסתמך על החלטת כב' השופטת ת' בזק-רפפורט ואימץ את תוצאתה ללא דיון מעמיק, אין בה כדי לפגום בשיקול הדעת של בית משפט קמא, שהנתונים בדבר החשש שהעד לא יוכל לשוב למקום מגוריו לאור הסכסוך הנ"ל היו לפניו.

לאור המגמה להתיר העדת עד בהיוועדות חזותית, כאשר לא מדובר בבעל הדין יותר ברוחב לב (ראו פרשת דר הנ"ל), ולאור העובדה כי מדובר אכן בנסיבות מיוחדות, נראה בעיני שיש לדחות את הבקשה.

במאמר מוסגר יצוין כי כיום ביצוע ההיוועדות החזותית טובה יותר מאשר בעבר והמכשור מודרני אף הוא.

כפי שנכחתי בדיון שכזה לפני כשבוע ימים, המסך דק אך גדול, וניתן לראות בו, בו-זמנית אף את הצדדים ב"חלונות" הנפתחים על המסך, העד מופיע בתקריב, וניתן לראות כל שינוי בפניו או בתגובתו עת הוא נחקר, דבר המסיר את החשש שמא הצופה בו (השופט ובעלי הדין) לא יוכלו לגלות את "אותות האמת", בחקירתו הנגדית.

הבקשה נדחית אפוא.

בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

הפיקדון יוחזר למפקידו.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ב, 15 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים.

י. שפירא

יוסף שפירא, שופט